

žu Pšchikasnju, to Džecžatko JEsus menuje? Dyrbi pak to Meno prawe a wjerne bydž, da nedyrbi to Boža Bohla bydž, so ma na naschim Skażenju swoj Roscht. Ale jeho Bohla je, so by nam pomhane bylo, a my sbožni byli.

Tehodla dyrbi nam tajke Meno lube a poručene bydž, a možemy we wschylakim Spyttowanju so teho mozowacz, so ton Ssyn Boži, a nasch Knes Krystus, JEsus rjeka, a je jedyn Sbožnik.

Kajž tejšch smolom we Paradisu wot njeho je prajene 1. Moss. 3. Won budže temu žadej tu Gowu rostceptač, to je, won budže nam pomhacz pschecžiwu temu Czertej a jeho Kralestwju. Boh ton Wocz sčeho Trošhta a Samjelnoszje, chyt tajku Wjeru a Wadžiju we nas wschjednje pschisporeč, a nas psches swojeho Ssyna JEsom Krysta, nascheho Sbožnika, do Wječnoszje sdžeržecz. Hamen.

Na Sswedzen czjoch Kralow aby Sjewenja Krystusoweho.

Czi Mudri czanu sa Wjesdu,
Tych Wjesda wedže žiwjenju.

Tich troji Dar je pokasat,

So Džecžo je Boh, Czlowek, Kral. Hamen!

Da džakuju so tebi, Kneže, moj Božo, so so w tejšch tych ludych a hubenych Pohanow kšebi powetak. Ja so tebi tejšch wutrobnje džakuju, so so tych mudrych Pohanow ta nadnje wodžit, a psches jenu Wjesdu steho kšepcho Pohanstwa wobu wuwedk, a ktwojemu Posnaczu pschinešt! Moj Božo, regjeruj tejšch me psches twojeho swjateho Ducha, so bych tejšch prawje mudry byt, a postaneš stej Ejjemnoszje mojej Rječow, a po Sswjetli twojeho Estowa kodžit, a presdy nepschestat, hacž bych tebe, mojeho Knesa a Krala dostak, a twojeho Trošhta wužiwacz moč. Moj Božo, twoje Estowo je njekto ta prawa Wjesda, po kotrymž ja hieč dyrbu. Twoje Estowo je mojim Tobam Sswjeza, a Sswjetko na mojim Puczu. Ach! moj Božo, kak jasnje a krafnje swjeczi mi ta Wjesda twojeho Estowa psched Wocjomaj. Njek je ton spodobny Czast, njek je ton Džen teho Sboža. O daj mi prawje posnacž tu Radu twojeho swjateho Ewangeliona skotrejž mi kšebam swjecziš. E warnuj me psched židowskej Esteposžju a Sechernosžju, psched pohanskim Caprjeczem twojeho Estowa, so bych tak necžinit kajž Herodasch, kotryž druhich kšebi pokasuje, sam pak pschindž njecha. Sposchecž mi, moj Božo, so bych mudry a rosomny byt, kajž czi Mudri franskeho Kraja, a smudrej Wutrobu na tebe, kiz ty ta Wudrosž sam so, ladat. Moj Božo, sdžerž ne pschi twojim Sswjetli, pschi twojim Sakonju a Sswjetšenju, a daj so bych wewsd itim mojim Pjotk twaczu sa tem kodžit, a moju Ebožnosž pynat. O Kneže, moje Sswjetko, ty snajesch tu Ejjemnosž mojeje Wutroby, swjecž do teškamej swojim Estowem, so bych moje Rječy posnat, a so tych kšamych wutrobnje rostak. Eswjecž mi do mojeje Wutroby, so bych widžit a woptak twoj Trošht, a we tej Ejjemnosži mojej Rječow nesajžbustak. Mo-